

Met de eindexamenexpositie 'Tilburg Beeldend Talent' willen CiST en PARK stilstaan bij jonge aankomende talenten die een beeldend vak afsluiten op een van de Tilburgse VO scholen. Op de meeste Tilburgse VO scholen kan eindexamen gedaan worden in het vak Beeldende Vorming. De eindresultaten kunnen ingezet worden als opmaat naar een vervolgstudie in de kunsten. PARK laat de leerlingen kennismaken met de kunst van het tentoonstellen en gaat met hen het gesprek aan over hun werk en drijfveren.

KONING WILLEM II COLLEGE

Oke Jonkers – *Verleiding*

Inhoud: ik hou veel van druk kleurgebruik en hier dus ook en veel van een soort cartoon stijl met veel inspiratie van graffiti en straatkunst ik wilde het een surreal gevoel geven en vooral dat het persoon in een donkere ruimte zit.

Vorm: Het is geschilderd met 3 kleuren blauw geel en zwart en ik heb veel gemengd

Proces: Bij het proces heb ik veel nagedacht besteed aan de compositie, de kleuren en hoe ik de aandacht het beste naar een bepaald punt kon krijgen.

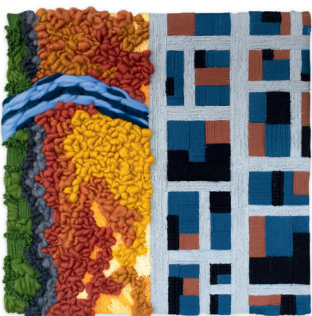

Wiktoria Osowska – *Het jaar van de Draak*

Inhoud: Bij de start van de opdracht moesten er eerst 4 uitgangspunten worden vastgelegd. Ik had gekozen voor Textiel, actualiteit, een kunststroming en vorm. Ik raakte geïnspireerd door oude Japanse kunst en vanuit daar door Chinese draken op tempels en parades. 2024 is het jaar van de Draak.

Vorm: Ik heb een skelet gemaakt van schuim en ijzerdraad. Verder is de draak volledig van textiel gemaakt. Ik heb voor een rode kleur gekozen omdat deze kleur voor geluk staat in China, net als de Chinese draak.

Proces: Het proces kwam bij deze laatste opdracht wat langzaam op gang. Ik heb veel getwijfeld over de uitgangspunten en wilde mezelf heel graag uitdagen een keer niet te schilderen, omdat ik dat goed kan en vaak doe. Toen het idee van de draak er eenmaal was heb ik deze al werkend achter de naaimachine vormgegeven.

Pien van Eeuwijk – *Verstening*

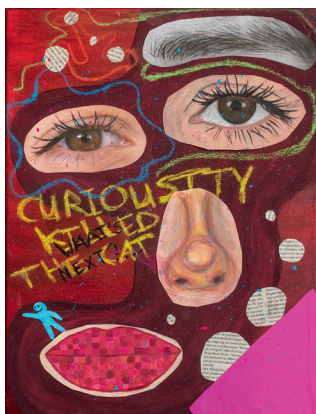
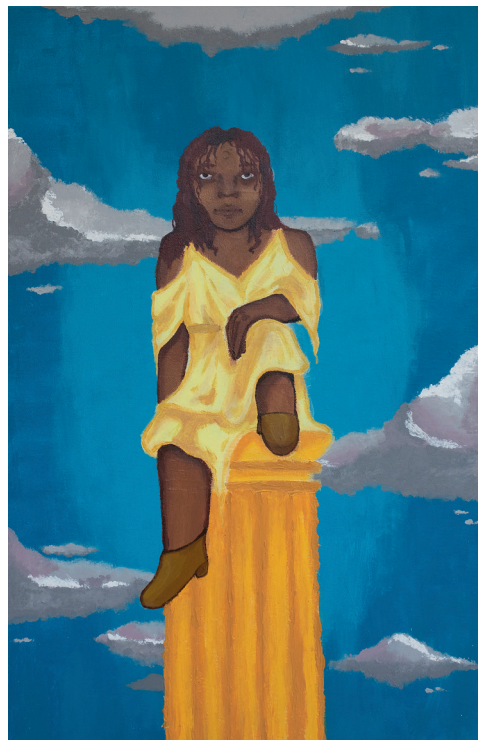
Inhoud: We moesten eerst 4 uitgangspunten kiezen bij werkwijze, uitgangspunt, stijl en beeldaspecten. Na wat onderzoek naar verschillende werkwijze ging mijn voorkeur al snel uit naar textiel. En dan met name naar borduren, tuften en weven. Ik koos uiteindelijk voor Textiel, actualiteit, ambachtelijk en kleur. Ik raakte geïnspireerd door landschapswerken in textiel en kwam daardoor bij het thema verstening uit. Langzaam nemen wij als mens steeds meer de wereld over.

Vorm: Door vooral vorm en kleur te gebruiken wil ik een onderscheid maken tussen natuur en stad. Ook de borduurtechniek verschilt bij natuur en stad zodat er een nog groter contrast is.

Proces: Het werkstuk is eigenlijk niet af. Hoewel mijn planning van tevoren wel in orde was en ik op tijd begonnen ben, is het alsnog niet af. Dat komt doordat ik niet goed had ingeschat hoeveel tijd het echt zou kosten om alles te borduren. Toch ben ik heel tevreden met mijn werk.

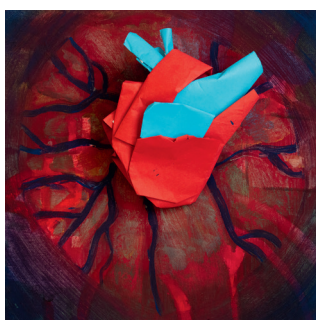
Sierra Waijers

In dit zelfportret wilde ik een klassiek beeld uit de renaissance mixen met het moderne. Je ziet dat terug in de pilaar waarop ik zit, de houding die ik aanneem en het gewaad wat ik draag. In het proces heb ik mezelf uitgedaagd om op een groot formaat te werken. Ook het schilderen met acrylverf was redelijk nieuw voor mij. Ik heb veel geëxperimenteerd met het mengen van kleuren, de hoeveelheid verf die nodig was, en welke kwasten of penselen ik moest gebruiken.

Merel Dingemans

Dit is een abstract zelfportret met meerdere persoonlijke symbolische betekenissen erin. Het is ontstaan door niet teveel van te voren na te denken wat ik wilde maken, maar wel over de manier waarop ik het wilde maken: met veel kleur en niet te precies en netjes. Een werkwijze die ik in andere opdrachten juist niet hanteer. Het is daardoor een scrapbook achtig werk geworden. Ik heb gebruik gemaakt van verf, krijt, bestaande en zelfgemaakte afbeeldingen.

Nadia Waijers

Het beeld vertelt mij over dat alles aan elkaar vast zit in je lichaam en dat dat allemaal bij elkaar komt in het hart. Het heeft een symbolische betekenis, dat alles in het leven verbonden is. Het is een vorm van solidariteit voor de mensheid, aangezien we allemaal een hart hebben.

Voor dit werk heb ik vouwblaadjes, dubbelzijdige tape, acrylverf en een klein, vierkant schilderij gebruikt. Ook heb ik van te voren olieverf gebruikt om de achtergrond interessant te maken. Ik heb een ijsstokje gebruikt om het hart omhoog te houden.

Bregje van Bemmelen

Voor de opdracht "Op Reis" heb ik het kunstwerk La Llorona gemaakt. La Llorona is een folklore uit Mexico. Het is vergelijkbaar met een sprookje. Wanneer ik op reis ben luister ik graag naar dit soort verhalen. La Llorona was het eerste verhaal waar ik ooit onderweg naar heb geluisterd. Door dit kunstwerk wil ik graag mensen aanmoedigen om meer te leren over andere culturen, of dit nou door folklore is of door andere dingen.

De pop is voornamelijk gemaakt van klei, ook heb ik de kleding hand genaaid en de onderrok zelf in elkaar gezet met hout en tape.

Het was best moeilijk om met klei te werken aangezien het vaak afbrokkelde, maar dit kwam gelukkig goed. Het kleding naaien vond ik heel leuk en het maken van de hoed was een lang maar leerzaam proces.

Lieke van Hal

Voor de opdracht "in de huid van een kunstenaar" heb ik me verdiept in de ontwerpen van Memphis Design. Je ziet een schaalmodel van een stoel geïnspireerd op de Carltonkast. Ik vond het leuk om me te verdiepen in deze postmodernistische stijl omdat er ook wat humor is zit. De felle kleuren en de geometrische vormen heb ik doorgetrokken in de rest van het interieur.

De stoel is gemaakt van hout, lijm, karton en verf.

DE ROOI PANNEN

Romee Schapendonk

Ik heb een zelf portret getekend, in het thema: Identiteit.

Ik heb gekozen om mezelf te tekenen omdat mijn zelfbeeld op dat moment erg tegen viel. Ik was onzeker en niet gelukkig met hoe ik eruit zag. Om jezelf te gaan tekenen moet je je ook "focussen" op de mindere dingen van jezelf, maar zodra ik zag dat het samen een mooi geheel werd, was ik erg tevreden.

De kleuren zijn er om kleur te geven aan mijn leven. Ik heb een moeilijke tijd gehad. Met deze felle kleuren zie je dat er toch "licht" is aan het eind van de tunnel.

Het is oke om soms onzeker te zijn, hoe moeilijk je het ook hebt, je altijd open moet staan voor kleur & licht in je leven.

Aysima Sürücü

Ik heb een op een canvas een moskee geschilderd. Wat mijn schilderij precies inhoudt is: "droom moskee". Ik heb een moskee geschilderd die ik later heel graag wil zien. Waardoor ik hem heb geschilderd. Ik heb acrylverf gebruikt voor heel het schilderij en voor de gouden koepel heb ik lijm gebruikt om het een structuur te geven. Het belangrijkste voor mij was alles gedetailleerd verven. De moskee had zo veel kleine details dat ik dacht "dit gaat mijn niet lukken om te verven", maar het is me uiteindelijk wel gelukt. Dit duurde ook het langst, omdat ik heel klein moest verven. De moskee die ik heb geschilderd is een van de drie heilige plekken van de Islam. Dat weten niet veel mensen waardoor mijn doel is om zo veel mogelijk mensen hiervan te laten weten. En dat er ook zo een mooie moskee bestaat.

Nadira Osman

Dit beeld vertelt het dagdromen terwijl je in de auto zit en droomt in je auto.

Het is gemaakt met veel kleuren verf waarvan ik heel veel moest mengen om bepaalde kleuren te krijgen.

Wat ik een belangrijk proces vond was de achtergrond maken. Een docent gaf mij advies om gebruik te maken van een paletmesje en het wat dikker te schilderen wat ik dus eigenlijk wel heel moeilijk vond. Ik wou graag wel wat nieuws proberen dus ik wou gebruik maken van het advies. Mijn docent heeft me daarbij een beetje geholpen maar uiteindelijk vond ik het wat minder mooi en niet bij mij passen waardoor ik de achtergrond helemaal heb veranderd.

Selinda Mutlu - *Beweging*

In het midden heb ik een zeemeermin getekend met vissen eroverheen en paar mooie details bijgevoegd. Deze beeld vertelt mij als maker dat de vissen de samenleving is en de zeemeermin is de unieke gene, die zeemeermin moet je als jezelf zien. Zo wil ik laten zien dat je jezelf niet met een andere moet gaan vergelijken jij bent zelf perfect hoe je bent, zelf uniek en je moet jezelf speciaal voelen en niet naar het anderen kijken wat hun allemaal doen, want als iedereen hetzelfde doet en hetzelfde is dan heeft leven geen nut iedereen is hoe ze is, iedereen is verschillend. Wees dus jezelf je bent perfect hoe je bent.

Ik heb diepte erin gemaakt om 3D te laten lijken. De diepte van de oceaan weer te geven en kleine details toe te voegen.

Iona Hamelers

Dit schilderij laat een zelfreflectie zien van wat wij mens de natuur aan doen. Ik heb voor dit schilderij met verf gewerkt en overgangen gemaakt. Verder heb ik koude kleuren gebruikt om er een grauwe sfeer in te brengen en een witte rand om de lijst om aandacht te trekken. Het belangrijkste moment voor mij was het creëren van iets realistisch en iets wat diepte heeft, omdat ik hierin nog aan het leren ben en toch deze stap durfde te zetten en het aardig goed gelukt is ben ik hier best trots op.

DE NIEUWSTE SCHOOL

Lisa Biemans – *Bont en Blauw*

ecchymose (v) 1 bloeduitstorting, blauwe plek. Een bloeding onder de huid.

De bloedvaten onder de huid zijn beschadigd door bijvoorbeeld een harde klap.

De blauwe kleur die ontstaat is zichtbaar voor iedereen maar alleen de persoon met de blauwe plek voelt de pijn na het aanraken of opnieuw stoten van de plek.

Dit werk staat voor vallen en opstaan. Dit was de eerste keer dat ik in mijn eentje een jurk maakte. Ik begon met een paar lappen stof die ik zelf kleurde. Hierna volgde lange dagen waarin ik nieuwe technieken leerde en uitprobeerde. Hoe maak ik een patroon? Hoe moet je eigenlijk borduren? En hoe zet ik ergens een rits in?

De materialen en voor mij nog onbekende technieken zaten soms niet meer maar na vele stoten toch weer opstaan en doorgaan.

Pieter van Oort – *Ijdelheid van Oost tot West*

De zonde ijdelheid staat centraal bij dit werk. Het werk gaat over de effecten van polarisatie en propaganda.

Zo hebben mensen uit Rusland en Europa beide het gevoel dat ze aan de goede kant staan. Echter is er bij beide bevolkingen sprake van veel ijdelheid en wordt de vijand in het nieuws vaak nog slechter gezet als dat ze echt zijn. Met dit werk wordt deze ijdelheid van beide kanten duidelijk gemaakt door te laten zien hoe ze naar de oorlog in Oekraïne kijken. De woonkamers zijn verdeeld in twee met aan de ene kant typerende Russische meubels en aan de andere kant meer westerse meubels. Het wordt gesplitst door een muur van karton met daarop kranten die een heel ander beeld schetsen van beide kanten.

Pepijn Soree – *1, 2, move je rolstoel*

De video geeft een situatie weer van een jaloezie op alles dat geen rolstoel betreft. In deze situatie is de rolstoel achtergelaten in een steegje, waarna hij wordt vermoord. Dit zou ergens voor symbool kunnen staan, maar het is waarschijnlijk te subtiel voor de meesten. Opvallend is dat er licht aan was binnen, en dat niemand iets gehoord heeft.

Het is gemaakt met Blender (programma voor 3D-computergraphics) en op een laptop die het eigenlijk niet aankon. Voor het maken van het 3D-model van de rolstoel nam ik mijn eigen rolstoel als voorbeeld. Tijdens het iteratieve proces heeft het werk veel versies gehad, maar heeft altijd het persoonlijke thema gehouden.

Luc Delaere – *Lust For Life* en *Death & Humanity*

Oilstick en monotype op olieverf papier | 70x100 cm (verticaal) en 100x70 cm (horizontaal)

De werken geven de Latijnse spreuken *Carpe diem* (pluk de dag) en *Memento mori* (Gedenk te sterven) weer. Deze spreuken zijn verbonden met elkaar. Beide spreuken houden in dat je nu moet leven, want de dood komt eraan.

Memento mori betekent gedenk te sterven.

Carpe diem betekent pluk de dag, leef zoals je wilt leven. Het werk betekent voor mij dat je moet leven zoals je wil leven, doe wat je wil!

Een belangrijk moment tijdens het proces was het natekenen van echte objecten, in plaats van foto's of plaatjes. Echte objecten geven meer vrijheid in mijn eigen stijl en interpretatie.

HERESIALYCEUM

Britt Knippels – *Renewed harmony*

Dit werk heeft als thema Earth eaters en benadrukt zorg en hoop. 'Renewed harmony' gaat over de noodzaak om onze relatie met de natuur te veranderen, we moeten naar een nieuwe balans tussen mens en natuur waarin we meer zorg bieden en in harmonie met elkaar staan. De vissen vertegenwoordigen deze nieuwe harmonie doordat zij het yin yang symbool uit beelden.

Om deze harmonie te bereiken, moeten we de natuur verder ondersteunen met innovatieve methoden, zoals bijvoorbeeld genetische manipulatie. Hierdoor zouden er nieuwe of verbeterde organismen kunnen ontstaan die net als de vissen in mijn werk meer in balans staan niet alleen met de mens maar ook met zichzelf en de natuur, doordat zij allerlei planten, bloemen, paddenstoelen en schimmels op zich hebben groeien en ze zo hun eigen ecosysteem vormen en letterlijk overgaan in hun omgeving. De vissen zijn daarnaast al half skelet wat (bijna) uitgestorven diersoorten moet voorstellen die moeten proberen te helpen. Het behouden van hoop is essentieel om de natuur blijvend te ondersteunen en te streven naar nieuwe en innovatieve benaderingen om haar te helpen.

Thijs Tissen – *Strength in Scarcity: A Monument to Vulnerability*

40 x 25 x 25 cm | Hout, gips, papier, spijtverf, lijmpistool, boek, houtlijm, karton

Angst. Het tonen van angst wordt gezien als zwakte, vooral bij mannen, maar waarom? Angst is normaal, het is een beschermingsmechanisme van het lichaam. Het overwinnen van je angsten is een noodzakelijke stap bij je ontwikkeling. Ook is het oké voor vrouwen om deze emotie te uiten. Waarom wordt het dan verafschuwt?

Dit beeld laat een zuil zien dat omsingeld is. Een teken van het typerende idee dat de oude-Romeinen altijd sterk en 'stoer' waren. Het laat zien hoe zelfs de sterkste bang kunnen zijn en angst kunnen voelen. De toenemende angst is verbeeld met de zwarte letters, de kleur van duisternis en chaos. De chaotische plaatsing van de letters symboliseert het chaotische gevoel van angst, van de duisternis die je hart overneemt. Het werk is emotioneel meeslepend, het laat men realiseren hoe de samenleving in elkaar zit.

Alles wat zichtbaar blijft, is de sterkte die langzaam verteerd wordt door angst. Een steeds maar groeiende angst. Een angst die groeit door de afschrik naar erkenning van de angst. Herken jij die angst?

Sanne Donatz – *Reversed Brain*

70x150x50 cm | Petflessen, kartonnen dozen, kaarshouders, gips, spuitverf, hout, schilder tape

Evolueert de mens niet te snel? En, is het niet beter om een tandje terug te doen in het ontwikkelen van nieuwe technologie?

Tegenwoordig zijn er allerlei middelen om langer en makkelijker te leven. De mens streeft steeds meer naar een irrealistisch beeld van perfectie die we waar proberen te maken. Maar moeten we juist niet terug naar de basis?

In het kunstwerk komt de angst voor de technologie naar boven. Er zijn vijf zilver-glanzende beelden te zien waarop verschillende woorden zichtbaar zijn.

De woorden zetten je aan het denken en vormen samen een visueel geheel van het verschil tussen hoe de wereld nu is (organisch) tot hoe het gaat worden als we zo doorgaan (futuristisch). Er ontstaat een evolutie voor de kijker. Aan de ene kant is er een abstract beeld te zien van een mens, dit 'groeit' in een curve zo door tot het kleinste beeld waar de nadruk ligt op de robotvorm.

De wereld ontwikkeld constant en mensen streven naar vernieuwing. Moet het ontsiert en vereenvoudigd worden?

Thijn Wierema

Door de lens van verandering ontpopt zich een universum van kansen en mogelijkheden. Dit werk representeert de metamorfose van onze positieve en optimistische visie van klimaatverandering: een oog dat ziet, begrijpt en evolueert. De iris, een klok van richtingaanwijzers, symboliseert ons vermogen om te navigeren door de tijd en de veranderende landschappen van de huidige, lastig te begrijpen wereld. Als een blad dat ontspringt uit de kern van tijd, vertegenwoordigt het de groei en vernieuwing dat samen gaat met de drang van het streven naar een duurzame toekomst. Laat dit werk een herinnering zijn dat elke verandering een kans biedt, elk oog een visie draagt, en elk moment een mogelijkheid tot transformatie is.

Svenne de Vaan - *Het oog van mijn vlinder storm*

60x80 cm | Kunststof, plexiglas, hout, sprayverf, acrylverf, wol, recyclede vlinders van iemands anders project

Chaos en kalmte, heet en koud, introvert en extravert. Dit zijn eigenlijk allemaal tegenpolen, maar je hebt ook het oog in de storm, kamertemperatuur en ambivert, uiteindelijk is niets zwart of wit.

Blauwe, doorzichtige en gele vlinders fladderen vanuit een kern naar een hoofd vol met gedachten die daardoor niet alles meer rationeel kan bekijken.

Een gedachtenwervelwind die het moeilijk maakt dat je door soms de bomen en door de vlinders je gedachten even niet meer kan zien. Een wervelwind aan chaos van organische willekeurig geplaatste vormen van vlinders. De doorzichtige en gele vlinders laten ook positieve kanten zien. De blauwe tinten zorgen voor kalmte in de achtergrond, terwijl ze is gedecoreerd met chaos. De vlinders vliegen het gezicht in van de vrouw die zijwaarts staat.

Het werk is gemaakt om je aan het denken te zetten. Ze is niet realistisch geschilderd, maar eerder ruig, maar nog steeds erg figuratief. Ondanks er chaos is, weet je toch dat alles goed komt.

2 COLLEGE JOZEFMAVO

Sherrisa Huysmans - *Lucid Dreaming*

Toen we het thema Dromen kregen was dit niet wat mij als eerste binnenschoot, ik dacht namelijk eerst aan iets simpels zoals mijn eigen droom of een nachtmerrie die ik weleens heb gehad. Ik wil zelf psychologie gaan studeren en ik heb dromen altijd wel iets interessants gevonden, ook omdat het menselijke brein altijd ergens mee bezig is. Dus wat mij een leuk thema leek was om een manier te verbeelden waarop het brein 's nachts extra bezig is namelijk lucide dromen (lucid dreaming). Lucide dromen is wanneer iemand in zijn slaap zelf in controle is over wat er gebeurt in zijn of haar droom.

Vandaar dat ik ben gegaan voor een gangpad waar verschillende kamers in te zien zijn. De verschillende kamers stellen verschillende soorten dromen voor waaronder nachtmerries, vrolijke dromen en nostalgische dromen, een soort déja vu.

Mij leek het leukste om bij dit thema erg felle en duidelijke kleuren te gebruiken maar dat is omdat mijn eigen dromen vaak felgekleurd zijn. Zo heb ik dan toch nog een stukje vanuit mijn eigen dromen hierin weten te verbeelden.

Sophie Luites - *Falling man*

Ik kreeg het thema Dromen in de TeHa les en begon al snel te schetsen en proefjes te maken over het idee dat heel veel mensen vaak vallen in hun dromen. Ik heb zelf ook vaak dat ik val in mijn dromen, vandaar dat ik dit graag in mijn werkstuk wilde verwerken. Ik heb acryl verf op doek gebruikt en kussenvulling voor de wolken. De donkere kleuren versterken het gevoel van de dromen.

Mels de Veer – Venster naar Vermaak

Dit werk vertelt het verhaal van mijn belangrijkste vermaak in mijn leven namelijk muziek, op skivakantie gaan met de bus, Mac Donalds, omdat ik daar graag werk en het merk KAWS, mijn favoriete kledingmerk.

Dit kunstwerk nodigt je uit tot het kijken naar mijn vermaak en laat mij stilstaan bij de mooie momenten van mijn leven. Het werk is gemaakt met acrylverf op glas in een oud kozijn, venster naar vermaak. De gelaagde techniek creëert diepte en textuur, waardoor je als kijker wordt uitgenodigd om dichterbij te komen, en goed te kijken naar de kleine details die er in voorkomen.

Aan het begin van dit examen wist ik niet waar ik moest beginnen. Ik werkte laag voor laag uit in een aantal proefjes en uiteindelijk zag ik beweging in mijn werkstuk en begon ik in te zien hoe ik het op het raam kon verwerken.

Fieke Leduc – Dromen

Wat u hier waarneemt is een meisje die volledig in gedachte is. Ze oogt elegant en kalm maar daadwerkelijk sluit ze zich af van de werkelijkheid omdat ze stiekem niet zo perfect is als iedereen denkt dat ze is. Ze heeft rust nodig en de enige die dat haar kan aanbieden zijn haar eigen gedachtes. De duisterheid om haar heen vervaagt terwijl zij geniet van de rust en vrede die ze in haar hoofd creëert.

Ik heb dit kunstwerk gemaakt omdat ik mezelf ook vaak in dromenland bevindt. Het werkstuk toont ook mijn gevoelens en laat zien dat ik in mijn gedachtes mijn rust kan vinden. Het is voor mij altijd een manier geweest om te ontsnappen van de werkelijkheid. Ik voel mij op die manier ook heel erg verbonden met mijn werkstuk en het geeft mij het gevoel dat het allemaal uiteindelijk wel goed komt.

De 3D details zijn echt in mijn eigen stijl en probeer ik ook altijd te verwerken in elk werkstuk dat ik maak. Verder heb ik gebruik gemaakt van ecoline zodat ik die prachtige, bijna magische droomwereld, kon na maken.

Evi Mallens – Vermaak

Ik heb voor mijn werkstuk een taart gemaakt. Deze taart verbeeld drie soorten vermaak in mijn leven. Ik haal veel plezier uit het bakken van taarten, het opeten van een verrukkelijk baksel is ook heel erg vermakelijk. Daarnaast laat het nog een andere manier van 'vermaak' zien. Deze taart laat zien hoe een mooi baksel uiteindelijk vergaat. Dit is een metaforische benadering die je kunt reflecteren op het echte leven. Men denkt dat alles maakbaar is maar uiteindelijk is alles vergankelijk en blijkt de maakbaarheid meestal gebakken lucht.

Er zit veel contrast tussen de lichte, mooie kant van de taart en de donkere, sombere kant van de taart. Zo kan je het leven ook zien. Het leven is als een taart. Achter al het mooie fondant zit vaak ook een donkere zijde. Ik denk dat heel veel mensen dit ook herkennen en dat terugzien in mijn taart.

Het moraal van dit verhaal, wacht niet te lang met genieten van leuke dingen want uiteindelijk eindigt alles als een bedorven taart.

BEATRIX COLLEGE

Renske van Huijgevoort

Het werk is geïnspireerd op een metafoer uit het gedicht "All the world's a stage" uit "As you like it" geschreven door William Shakespeare. De metafoer komt naar voren als het gedicht wordt voorgedragen; de acteur verklaart het publiek net zo veel een acteur als dat hij is. Wat als je dit toepast in een beeldend kunstwerk? Ondanks dat jij de persoon bent die naar het schilderij kijkt, heb je het gevoel dat jij bekeken wordt. Om dit proberen over te brengen heb ik onderzoek gedaan naar optische illusies met contrast en wanneer mensen het gevoel hebben dat ze bekeken worden. Bijvoorbeeld als je mensen hun ogen niet kan zien achter een zonnebril. Probeer lang naar de rode stip te kijken en ervaar wat er gebeurt.

Lisa Martini

Hoi ik ben Lisa Martini en ik zit in 5 Havo op het Beatrix College. Ik heb een eindwerk moeten maken en heb hier een thema bij mogen kiezen die ons werden opgegeven. Ik heb gekozen voor *ik en de ander* en ben hierbij een eindwerk gaan maken. Ik wist al snel dat ik iets wilde met een deel van het menselijk lichaam, want dit hoort natuurlijk bij jezelf (ik). Hierbij ben ik uitgekomen bij een ribbenkast en wilde hier nog wat bij wat het een beetje zou "opvrolijken", want een ribbenkast zonder echt leven is een beetje grimmig naar mijn mening. Toen dacht ik gelijk aan Día de los Muertos, dit is een dag in Mexico waar ze alle doden (ander) herdenken. Ik vond het mooi om dit samen te voegen, omdat zij laten zien dat je ook op een hele andere manier met het herdenken van geliefde, die zijn overleden, om kunt gaan. Ze schminken hun gezichten en vieren feest. Dit onderwerp wilde ik toevoegen aan mijn eindwerk, ik heb een gedecoreerd masker gemaakt, geïnspireerd op hoe mensen in Mexico hun gezicht schminken op deze dag. Zoals je kunt zien heb ik dit samengevoegd met een ribbenkast van ijzerdraad met eromheen gips en een masker van gips. Het laat dus zien dat de dood niet altijd iets verdrietigs hoeft te zijn.

Eline Smulders – Nostalgie

Michelangelo was een grote inspiratiebron bij het maken van dit werk. Hierbij keek ik naar een gedicht dat Michelangelo ooit geschreven heeft. Michelangelo schreef hier over de pijn en moeite die hij in zijn plafondschildering in de sixtijnse kapel heeft gemaakt. In dit gedicht had Michelangelo het over de pijn die hij in zijn lijf voelde als gevolg van het maken van de plafondschildering. Aan de hand van deze inspiratie heb ik verschillende interpretaties aan mijn werk gekoppeld. Zo kan de pijn van Michelangelo weergegeven worden in de grootste figuur. Deze verlangt naar een soepeler lichaam zonder pijn (de kleine figuur). Daarnaast wilde ik een andere interpretatie geven aan mijn werk. Zo kan de grotere figuur als de ouder gezien worden die verlangt naar hun jeugd (de kleinere figuur). In hun jeugd was de figuur namelijk soepeler, maar ook speelser. De grote figuur heeft dan ook een gat in zich. Dit kan gevuld worden door de liefde van de kleine figuur. De kleine figuur steekt hierbij de hand uit om de grote figuur te helpen en een hand te geven. Dit gebaar kan natuurlijk zeker gekoppeld worden aan het eindwerk van Michelangelo (waar ik de inspiratie van haalde). De twee handen in de Sixtijnse kapel zijn namelijk het meest bekend geworden van het gehele werk van Michelangelo. Dit handgebaar heb ik, al dan niet met een andere interpretatie dan die van Michelangelo, proberen vast te leggen. Zelf doet dit werk me denken aan nostalgie. Zo voelt de grote figuur een sterk verlangen weer terug in de tijd te gaan om jonger te zijn. Het gapend gat van de grote figuur zal iets zijn wat in elk mens steeds groter wordt naarmate ze ouder worden. Zo kijkt men altijd al terug op 'de goede oude tijd', omdat we nooit weten wanneer we daarin zitten, totdat we het verlaten.

Malou Schoep

De titel van mijn werk is 'Behind the green eye'. Met dit werkstuk wil ik laten zien dat alles in verbinding staat met de natuur, het menselijk en het heeal.

Alisha Zuurveld

Ik ben Alisha Zuurveld en ik heb dit werk gemaakt voor een school project op het Beatrix College. Ik heb dit werk gemaakt met intentie van religieuze betekenis. Ik zelf geloof in hindoeïsme en reïncarnatie. Dit wou ik symboliseren met een doodshoofd voor het teken van dood en de wijnstokken en bloemen als een teken van een nieuw leven. Omdat de wijnstokken en bloemen van uit het doodshoofd groeien is het een teken van een nieuw leven uit het sterven. Dit betekent voor mij een vorm van reïncarnatie. Ik heb dit werk op een dunner canvas gemaakt. Ik heb eerst de details uitgewerkt met potlood en daarna in gevuld met verf. Wat ik belangrijk vond in mijn proces is dat de waarneming van mijn werk kan verschillen per persoon, maar ook dat het een betekenis heeft mij en mijn cultuur.

Adam Sbaihi (spiegel) en Femke Bult (kopje)

Adam: Steden en stedelijke gebieden moeten meer natuur krijgen. Meer groen in de stad gaat problemen door klimaatveranderingen tegen, zoals overlast van water en hitte. Een groene omgeving helpt bij het behoud en herstel van biodiversiteit.

We moeten onszelf in ieder geval een spiegel voorhouden. Wat kunnen wij doen om ons steentje bij te dragen aan de klimaatverandering? Door letterlijk in een spiegel te kijken zie je de schoonheid van de natuur maar vooral ook de noodzaak om iets te doen om dit te behouden voor de generaties na ons.

Femke: Mijn kunstwerk is een Thee kopje versierd met mos en bloemen.

Ik heb dit kunstwerk gemaakt omdat ik de schoonheid van natuur in het klein wou laten zien. Het kopje wordt overgenomen door de natuur. Wereldwijd en ook in Nederland gaat het zorgwekkend slecht met de natuur. De natuur is uit balans: ik probeer dit met mijn kunstwerk te laten zien. In gebieden waar natuur namelijk weer de kans krijgt zal de biodiversiteit onder de juiste omstandigheden weer herstellen. Ik heb mijn lievelingskopje versierd met geverfde mos en bloemen, de achterkant is leeg met een doel, het kopje is nog niet volledig overgenomen door de natuur. Ik laat hier zien dat wat wij als mensen nemen.

Een belangrijk moment in het maakproces is toen ik het kopje mee naar huis nam om een paar stukjes van de mos roze te verven. Dit heeft voor meer kleur gezorgd.

Patrycja Nowicka

Ik heb deze kwallen gemaakt omdat heel veel mensen denken dat ze lelijk zijn en dat ze alleen pijn doen. Hier laat ik zien dat het niet zo is en dat ze mooi kunnen zijn. Kwallen hebben in de nacht ook veel verschillende kleuren en dat wil ik dus laten zien met dit kunstwerk.

Ik heb de kwallen gemaakt van twee bloempotten en piepschuim halve bol. Ik heb daar overheen witte gordijnen heen gedaan en met kleurstof beetje roze, blauw en paars gekleurd. Ik heb ook van kraaltjes lange touwtjes gemaakt en ik heb ook lintjes laten hangen. Ik had ook lichtjes aan die binnenkant gedaan zodat het mooier eruit ziet. Het belangrijkste moment was het verzinnen hoe ik het ga doen in zo weinig tijd en welke materialen ik ga gebruiken.

Nissanur Ünal

Mijn beeld zijn 3 natuur feeën. Ik wou iets met kleding en gedroogde bloemen doen. Ik maakte eerst de pruikjes door wol uit te kammen. Daarna heb ik het gelijmd op papier zodat het op de pop kan. Ik heb het gemaakt door bloemen en planten 2/3 weken te laten drogen. De kleding is helemaal gemaakt uit gedroogde bloemen en planten die ik op de mannequins heb gelijmd.

Een belangrijk moment in het proces was toen ik bijna klaar was met mijn eerste poppetje. Ik vond dat het eigenlijk niet genoeg details had en ging meer dingen erbij doen. Ik koos ook ervoor om 3 poppetjes te maken omdat ik het anders weinig vond.

Caitlin de Wolff & Sharinaia Dossett – Save the turtles

Ons werk gaat over een schildpad die van de buitenkant er heel vies uit ziet met plastic, en de binnenkant van de schildpad is mooi met een eiland en poppetjes.

De mens heeft plastic uitgevonden en dieren lijden eronder. Ze krijgen het binnen, raken erin verstrikt of worden er ziek van. De plasticvervuiling is in zo'n korte tijd ontstaan dat dieren hun gedrag niet hebben kunnen aanpassen.

We hebben het kunstwerk gemaakt door eerst de gehele schildpad te overdekken met papier-maché, daarna hebben we het met verschillende kleuren groen de schildpad geschilderd. Uiteindelijk hebben we plastic op de buitenkant van de schildpad gelijmd. Dit staat symbool voor de vervuiling van de aarde. De binnenkant laat de schoonheid van de natuur zien. Een Utopie of wordt het ooit weer werkelijkheid. Alleen de toekomst zal dit uitwijzen.

Het doel van dit kunstwerk is om te laten zien hoeveel impact plastic kan hebben op dieren in de natuur. Wij zijn uiteraard tegen de vervuiling door de plastic soep en hopen dat we met ons werk mensen bewust kunnen maken van dit grote probleem.

THEMA IDENTITEIT | Je identiteit is je persoonlijkheid. Alles wat je maakt, tot wie je echt bent. Je identiteit wordt bepaald door je opvoeding, door normen en waarden, door het land waar je opgroeit, door je vrienden. Bijna alles wat je meemaakt vormt je identiteit en die bestaat uit allemaal verschillende stukjes. *Wie ben jij? Hoe wil je dat mensen jouw herinneren? Wat heeft jou gevormd en hoe kijk je naar jouw waarden? Wat is jouw levensmotto?* Door belangrijke momenten in hun leven te hebben onderzocht en verzameld geven de leerlingen antwoord op de deze vragen door middel van rake beelden en symboliek.

Van links naar rechts:

Anissa Ballagh | geen toelichting

Nienke Gorter | Dit kunstwerk verteld de dingen waar ik van hou en wat mij bezighoudt. Ik hou enorm erg van muziek. Verder hou ik ook heel veel van honden en heb ik daarom hondenpoten en een klein hondje verbeeld. Ik vind lezen ook erg leuk. En de kaars staat voor sfeer en ik hou van kaarsen. Ik heb het met acrylverf gemaakt, ik wilde heel graag groen erin laten voorkomen omdat dat mijn favoriete kleur is. En voor de kaars leek het me een leuk idee om het te laten lijken alsof het net echt aan staat.

Het belangrijkste moment van dit kunstwerk maken is dat ik echt mezelf mocht onderzoeken en kijken waar ik het meest van hou. Het heeft me veel over mezelf geleerd.

Cody van den Boogaardt

'There is more to a person than the bigger picture, look closer and you may find yourself surprised'

Aysegül Yildiz | Dit beeld is eigenlijk een overzicht van mij. Als ik er heel kort over moet vertellen is het eigenlijk vooral gericht op geloof en religie. Voor geloof staat onder in de Kaaba: belangrijkste plek voor de moslims. Voor religie heb ik aan de bovenkant van mijn schilderij de Turkse vlag geschilderd. De rode druppels komen van de vlag. Ze staan voor het bloed dat van de soldaten komt. Dat deel kan ik even kort uitleggen.

De rode kleur van de vlag komt van de bloed van de Turkse soldaten die zijn omgekomen tijdens de Kosovo oorlog. De bloed is samengekomen in een kuil. Vervolgens scheen de maan en ster op die bloed. Dat is het verhaal van mijn vlag en dat wou ik dat duidelijk maken in mijn schilderij door er rode druppels 'bloeddruppels' bij te schilderen.

Emincan Çetiner | Het beeld wat ik heb gemaakt verteld eigenlijk wat belangrijk is voor mij en wat het meest bij mij past. Daarom heb ik de moskee groot gemaakt omdat dat wel het belangrijkste deel is van mijn leven. Daarbij heb ik ook een Turkse vlag gemaakt omdat dat mijn afkomst is. Het kunstwerk dat ik heb gemaakt heeft eigenlijk een verhaaltje: "stap voor stap naar een juiste persoon". Ik heb een trap gemaakt, zodat je elke trede een betere persoon wordt die meer bij 1 komt met het geloof, dat is ook in het echte leven: je moet stap voor stap bij 1 komen met je geloof en dan het perfect maken.

Het kunstwerk is gemaakt met acrylverf en acrylstiften, de achtergrond is donker en de moskee is licht, waardoor de belangrijke dingen meer opvallen.

Een belangrijk moment bij het beeldend proces is dat ik eigenlijk meer van me zelf te weten ben gekomen.

Patrycja Nowicka | Ik heb dit kunstwerk gemaakt omdat ik aan iedereen wou laten zien wat ik in mij heb en wie ik ben. Ik vertel hier over wie ik ben, hoe ik naar de wereld kijk en wat ik mooi en leuk vind. In het midden zie je een oog, dat oog heb ik gemaakt omdat ik wil laten zien hoe ik op mijn eigen manier naar de wereld om mij heen kijk en dat hoeft niet te betekenen dat iemand anders alles hetzelfde ziet. Iedereen heeft zijn eigen mening.

Ik heb een groot doek gebruikt. Als eerst heb ik heel licht met potlood getekend wat ik wou hebben op mijn doek daarna heb ik met verf en verfstiften alles gekleurd en geverfd. Ik had besloten om het met verfstiften ook te doen omdat ik kleine onderdelen had die ik niet kon schilderen. De belangrijkste moment vond ik het schilderen, want het was moeilijk om dingen te schilderen die zo klein zijn dus ik moest heel erg precies werken.